

der stillet et Forslag af 3 ærede Medlemmer af Udvalget, der findes under Littr. c, og som gaaer ud paa, at man skulde ligne det Beløb, her er Tale om, nemlig 550,000 Rd., paa Formue og Veilighed i Landkommunerne. Dette Ændringsforslag er endnu ikke blevet motiveret, men maaffee jeg dog, for at spare mig en Gjentagelse, turde tillade mig kort at berette, hvorfor jeg ikke kan slutte mig til samme. Grunden dertil er for det Første, at jeg anseer det for nødvendigt at forberede en Indkomstskat for følgende Tider, og at vi derfor maae gribe denne Veilighed til at begynde dermed. Men der er en Indvending af langt større Betydning for mig, som ikke er berørt ved denne Veilighed, og som jeg derfor skal tillade mig at berøre. Naar en Skat paa Formue og Veilighed har kunnet vinde Indgang og, som det næsten synes, paa sine Steder endog er afholdt i Kjøbstæderne, saa er Grunden dertil væsentlig den, at det kun er undtagelsesviis, at der i Kjøbstæderne findes Eiendomsbesiddere eller næringsdrivende Personer, der ikke høre der. Gaae vi derimod ud paa Landet, saa ville vi finde det meget almindeligt, at der der eies Eiendomme og drives Næring og beklædes Embeder o. desl. af Folk, der høre udenfor den Kommune, hvori deres Eiendomme ligge, deres Næring drives o. s. v. Efter Reglerne for Skat paa Formue og Veilighed kunne saadanne Personer ikke beskattes i denne Kommune, og dette har ofte givet Anledning til, at man paa Landet har været misfornøiet med denne Skat og søgt at befrie sig for den saa meget som muligt. Nu have de ærede Medlemmer indseet dette og derfor stillet Forslag til en ny § 6, der gaaer ud paa, at der skulde kunne tages Hensyn til den Indtægt, der haves i en anden Kommune end den, hvori Vedkommende hører, saaledes at deraf svares halv Krigsskat i hver af disse Kommuner. Men dette Forslag kan, efter min Overbeviisning, ikke tages til Følge, og det af den simple Grund, at en Vigning efter Indtægt ikke kan paae sammen med en Vigning efter Formue og Veilighed; naar jeg ligner efter Formue og Veilighed, ligner jeg ikke efter Indtægt, men efter to andre Momenter, dels efter Formue og dels efter Veilighed, og jeg kan ikke sige, at jeg ligner efter

Formue og Veilighed, naar jeg paaligner en Mand Skat efter hans Indtægt; disse to Ting kunne ikke forenes under det samme System. Dette er for mig noget Væsentligt; man vilde ved denne Fremgangsmaade forvirre den hele Skatte- lov og gjøre den uklar, og man vilde derved komme til Resultater, der aldeles ikke vilde kunne betragtes som heldige. — Det er af disse af mig nu anførte Grunde, at jeg ikke kan anbefale de under c og d stillede Ændringsforslag til Nr. 21, men vedblivende maa ansee Ændringsforslaget under Nr. 21 for det heldigste.

J. N. Hansen: Jeg har været med at stille Ændringsforslaget under Nr. 21 til Udkastets § 4, og skal saaledes anbefale det, dog med den Forandring, der vil fremkomme, naar Ændringsforslaget under Littr. c bliver vedtaget. Min Betragtning af Spørgsmaalet om ved denne Veilighed at gaae over til en Skat paa Indtægten er væsentlig udtalt af den ærede Ordfører i det Foredrag, han holdt igaar ved Forhandlingen over det forrige Affnit, idet han da klart og tydeligt viste, hvad der i dette Tilfælde maatte gjøre det betænkeligt at inkludere sig paa en Indkomstskat for et saa stort Beløb som det, hvorom der i Mindretallets Forslag var Tale; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at her er Tale om at ligne et netop lige saa stort Beløb paa Indkomsten, nemlig ikke alene de 550,000 Rd., men ogsaa det hele Beløb, der indvindes ved Hartkornskatten. Er der altsaa, hvad jeg er fuldkommen enig i, Betænkelighed ved at ligne saa store Summer alene paa Indtægten, maa den samme Betragtning gjøre sig gjældende her, lige saa fuldt som ved det Forslag, der behandlede under det tidligere Affnit. Jeg er af den Mening, og det har glædet mig at høre, at den ærede Underrigsminister og den ærede Finansminister ere af samme Mening, at man, hvis Indkomstskatten skal blive heldig gennemført, saaledes at man ikke skal udsætte sig for hurtigt at maatte opgive den igjen, maa begynde med at lade den blive kommunal, ligesom Tilfældet har været i Kjøbenhavn, men at man ikke strax skal begynde med at lade den træde i Virksomhed som en Statskat. Det er et